

APOCALIPSUL S. IOAN APOSTOL

Cuvânt înainte

ceastă carte, carea grecește să zice Apocalipsis, adică „Descoperire”, o au scris S. Ioan Apostolul și Evanghelistul, când, pentru credința lui Hristos, era trimis în izgonire, la ostrovul Patmos. Aceasta, pentru prorociile care sânt într-însa, easte câtva întunecată și cu anevoie la înțăles, de vreme ce aceasta e firea prorociilor, ca anevoie să se înțăleagă, că cuprinde, supt multe fealiuri de chipuri, lucrurile viitoare și mutările împărățiilor, până la sfârșitul lumii, care, prin osăbită vedenie, Dumnezeu, iubitului Său ucenic, bine au voit a le descoperi. În ceale trei capete dintâiu, supt chipul celor șapte sfeășnice și șapte steale, easte vorbă pentru șapte episcopi și pentru șapte besearici în Asiia, pre care Ioan după porunca lui Dumnezeu îi muștră, îi învață și-i îndeamnă la fapte bune. De aci încolo, spune goanele care au pătimit besearica, pedeapsele gonitorilor, desrădăcinarea eresurilor, stricarea idolilor, surparea împărăției Romii, înmulțirea creștinilor. Fiiara cea cu șapte capete, după cum unii tâlcuiesc, însămnează șapte împărați păgâni, carii după aceaea au făcut goană asupra besearicii, până la marele Constantin împărat. Însă Ioan, cap 17, stih 9 și stih 18, zice a fi cetatea Romei cea păgânească. Prin miel să înțăleage Iisus Hristos. Cealelalte capete de pre urmă grăiesc despre antihrist, despre sfârșitul lumii, despre judecata cea de pre urmă și despre fericirea dreptilor.

Odinioară, nu de la toți să priimea această carte între cărțile ceale canonicești, de Dumnezeu însuflate ale S. Scripturi, S. Iustin mucenicul, S. Irineu, S. Climent Alexandreanul și alții dintre cei vechi, între cărțile S. Scripturi, ceale de Dumnezeu însuflate, pururea o au numărat. Și acum, toată besearica, și a răsăritului și a apusului, ca pre o carte dumnezeiască a Legii Noao de S. Ioan Apostol scrisă o ține și o cunoaște.

CAP 1

Lui Ioan, fiind izgonit în ostrovul Patmos, să poruncește ca ceale ce va vedea să le scrie celor șapte besearici ale Asiei, care s-au însămnat prin șapte sfeășnice, ce le-au văzut împrejurul Fiiului Omenesc. Și scrie în ce chip aici s-au arătat lui Fiiul Omenesc.

1. escoperirea lui Iisus Hristos, carea Dumnezeu I-au dat Lui, ca să areate robilor Săi ceale ce să cad să fie degrab; și au înștiințat trimițind, prin îngerul Său, robului Său Ioan,

2. Cel ce au mărturisit cuvântul lui Dumnezeu și mărturisirea lui Iisus Hristos și oricâte au văzut.

3. Fericit e cel ce cetește și cei ce aud cuvintele prorociei aceștia și păzesc ceale scrise într-însa, că vremea aproape easte.

4. Ioan, celor șapte besearici din Asiia: **Ieșir. 3, 14.* Dar, voao, și pace de la Cel* ce easte și Cel ce era și Cel ce va să vie și de la șapte

duhuri, care sânt înaintea scaonului Lui,

5. Și de la Iisus Hristos, Mărturisitorul cel credincios, Cel* Întâiu Născut din morți și Stăpânul împăraților pământului, Carele ne-au iubit pre noi și cu sângele Său ne-au spălat de păcatele noastre, **1 Cor. 15, 20 Colos. 1, 18*

6. Și ne-au făcut împărați și preoți lui Dumnezeu și Tatălui Său, Lui mărirea și putearea, în veacii veacilor! Amin!

7.* Iată, vine cu nori și Îl va vedea pre El tot ochiul și cei ce L-au împuns și vor plânge înaintea Lui toate sămințiile pământului. Așea. Amin! **Evrei 9, 14 1 Petr. 1, 19*

8.* „Eu sânt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, zice Domnul, Cel ce easte **Ioan 1, 7*

Isaia 3, 13 și Cel ce era și Cel ce va să vie, Atotputernicul”.

Mateiu 24, 31 9. Eu, Ioan, cel ce sânt și fratele vostru și Iuda 14 părtaș întru necazul și întru împărăția și răbdarea lui Iisus Hristos, fost-am în ostrovul ce să chiiamă Patmos, pentru cuvântul lui Isaiia 41, 4 Dumnezeu și pentru mărturisirea lui Iisus Hristos.

44, 6 10. Fost-am în duh, într-o zi duminică, și 48, 12 am auzit după mine glas mare ca de trâmbiță,

Jos 21, 6 11. Zicând: „Eu sânt Alfa și Omega, Cel 22, 13 dintâiu și Cel de pre urmă și ce vezi scrie în carte și trimite celor șapte besearici ce sânt în Asiia, la Efes și la Smirna și la Pergam și la Tiatir și la Sardis și la Filadelfia și la Laodichia”.

12. Și m-am întors să văz glasul ce vorbiia cu mine și, întorcându-mă, am văzut șapte sfeașnice de aur.

13. Și, în mijlocul acelor șapte sfeașnice, aseamenea Fiiului Omenesc, îmbrăcat cu haină lungă și încins la țite cu brâu de aur.

14. Iară capul Lui și părul alb ca lâna albă, ca zăpada, și ochii Lui, ca para focului.

15. Și picioarele Lui, aseamenea cu arama de Livan, ca într-un cuptoriu fiind arse, și glasul Lui, ca glas de ape multe.

16. Și în mâna Sa cea dreaptă având șapte steale; și din gura Lui sabie de amândoa părțile ascuțită ieșind; și fața Lui ca soarele strălucește întru putearea Sa.

17. Și, deacă L-am văzut pre El, am căzut la picioarele Lui ca un mort. Și au pus mâna Sa cea dreaptă preste mine, zicând mie: „Nu te teame! Eu sânt Cel dintâiu și Cel de pre urmă,

*Isaia 41, 4 18. Și Cel ce sânt viu; și am fost mort, și, 44, 6 iată, viu sânt, în veicii veacilor. Amin! Și am 48, 12 cheile iadului și ale morții.

Jos 22, 13 19. Scrie ceale ce ai văzut și ceale ce sânt și ceale ce vor să fie după acestea.

20. Taina celor șapte steale care le-ai văzut în dreapta Mea și ceale șapte sfeașnice de aur: ceale șapte steale sânt îngerii celor șapte besearici, ceale șapte sfeașnice care le-ai văzut șapte besearici sânt.

CAP 2

Să poruncește lui Ioan ca să scrie părții besearicilor Efesului, Smirniei, Pergamului și Tiatiriei, laudând pre cei ce nu au priimit învățătura nicolaiteanilor. Iară pre alții cu îngroziri îi chiiamă la pocăință. Și să scârbește și de cel ce nici easte cald, nici rece. Și celui ce biruiaște făgăduiaște dar.

1. ngerului besearicii Efesului scrie: Aceastea zice Cel ce ține ceale șapte steale în dreapta Sa, Carele umblă în mijlocul celor șapte sfeașnice de aur:

2. «Știu faptele tale și osteneala ta

CAP 1 ȘI 2

și răbdarea ta și cum că nu poți suferi pre cei răi și ai ispitit pre cei ce să zic pre sine apostoli, și nu sânt, și i-ai aflat pre ei mincinoși.

3. Și ai suferit și rabzi și pentru numele Mieu te-ai ostenit și nu ai încetat.

4. Ci am asupra ta, că dragostea ta cea dintâiu o ai părăsit.

5. Drept aceea, adu-ți aminte de unde ai căzut și te pocăiaște și fă faptele ceale dintâiu; iară de nu, viu la tine curând și voi mișca sfeașnicul tău din locul său, de nu te vei pocăi.

6. Ci aceasta ai, că urăști faptele nicolaiteanilor, care și Eu le urăsc.

7. Cine are ureachie, auză ce zice Duhul besearicilor: Celui ce va birui voi da lui să mânânce din pomul vieții, care easte în mijlocul raiului lui Dumnezeu».

8. Și îngerului besearicii smirneanilor scrie: Aceastea zice Cel dintâiu și Cel de pre urmă, Cel ce au murit și au înviat:

9. «Știu faptele tale și năcazul și sărăciia (ci bogat ești) și hula celor ce să zic pre sine jidovi, și nu sânt, ci sinagoga satanii.

10. Nimica nu te teame de ceale ce vei să pățești, că, iată, diavolul va să arunce dintru voi în temniță, ca să vă ispitiți, și veți avea necaz în zece zile. Fii credincios până la moarte și voi da ție cununa vieții.

11. Cel ce are ureachie, să auză ce zice Duhul besearicilor: Cel ce biruiaște nu să va răni de moartea cea de a doao».

12. Și îngerului besearicii din Pergam scrie: Aceastea zice Cel ce are sabie ascuțită de amândouă părțile:

13. «Știu faptele tale și unde lăcuiești; unde e scaonul satanii; și ții numele Mieu și nu ai lăpădat credința Mea și în zilele în care Antipa, mărturia Mea, cea credincioasă, carele s-au ucis la voi, unde lăcuiaște satana.

14. Ci am asupra ta puține, că ai acolo pre cei ce țin învățătura lui* Valaam, carele învăța pre Valac să puie sminteală înaintea fiilor lui Israil, ca să mânânce de ceale jertvite idolilor și să curvească.

15. Așea ai și tu pre cei ce țin învățătura nicolaiteanilor, carea Eu o urăsc.

16. Pocăiaște-te, iară de nu, curând voi veni la tine și mă voi război cu ei, cu sabia gurii Meale.

17. Cel ce are ureachie, să auză ce zice Duhul besearicilor: Celui ce biruiaște voi da lui să mânânce din mana cea ascunsă și voi da lui piatră albă, și în piatră nume nou scris, care nimenea nu-l știe, fără numai Cel ce-l ia».

18. Și îngerului besearicii din Tiatir scrie: Aceastea zice Fiiul lui Dumnezeu, Cel ce are ochii Săi ca para focului și picioarele

*Num.
24, 13
25, 2

Sale asemenea cu arama de livan:

19. «Știu faptele tale și dragostea și slujba și credința și răbdarea ta, și faptele tale ceale de pre urmă sânt mai multe decât ceale dintâiu.

20. Ci puține am asupra ta, că lași pre muiarea Iezavel, carea să zice pre sine prorociță, a învăța și a amăgi pre robii Mieii, a curvi și a mânca ceale jertvite idolilor.

21. Și i-am dat ei vreamă ca să se pocăiască de curviia sa, și nu s-au pocăit.

22. Iată, Eu o puiu pre ea în pat și pre cei ce curvesc cu ea în necaz mare, de nu să vor pocăi de faptele sale.

1 Împă. 23. Și pre fiii ei îi voiu ucide cu moarte și vor ști toate besearicile că Eu sânt Cel ce cerc răunchii și inimile și voiu da voao unuia, 16, 7
Psalm fieștecăruia, după faptele voastre. 7, 10

Ieremie 24. Iară zic voao și celorlalți din Tiatir, câți nu au învățatura aceasta și cei ce nu au cunoscut adâncurile satanii, precum zic: Nu 11, 20
17, 10 voiu pune preste voi altă greutate.

20, 12 25. Însă, ce aveți, țineți până voiu veni.

26. Și celui ce biruiaște și păzește până în sfârșit faptele Meale, voiu da lui puteare preste neamuri.

27. Și va paște pre eale cu toiag de fier, ca vasele de lut să vor zdrobi, precum și Eu am luat de la Tatăl Mieii.

28. Și voiu da lui steaoa cea de dimineața.

29. Cel ce are ureachie, auză ce zice besearicilor Duhul».

CAP 3

Lui Ioan să poruncească să scrie besearicilor Sardiei, Filadelfiei și Laodichiei. Pre cei ce rătăcesc cu îngroziri chemându-i la pocăință, iară pre alții, lăudând. Și zicând că Dumnezeu bate la ușă, ca să între la cel ce va deschide.

1. i îngerului besearicii din Sardis scrie: Aceastea zice Cel ce are șapte duhuri a lui Dumnezeu și șapte steale: «Știu faptele tale, că ai nume, că trăiești și ești mort.

2. Priveghiază și întărește cealelalte care sânt muritoare. Că n-am aflat faptele tale deplin înaintea lui Dumnezeu.

3. Drept aceea, adu-ți aminte cum ai luat și ai auzit, și ține și te pocăiește. Iară de nu vei priveghea, voiu veni la tine* ca furul și nu vei ști în ce ceas voiu veni la tine.

*1 Tesa. 5, 2
2 Petr. 3, 3
Jos 16, 15

4. Ai puține nume și în Sardis, care nu ș-au întinat veșmintele sale, și vor umbla cu Mine în albe, că vreadnici sânt.

5. Cel ce biruiaște, acesta să va îmbrăca în haine albe și nu voiu șterge numele lui din cartea vieții și voiu mărturisi numele lui înaintea Părintelui Mieii și înaintea îngerilor Lui.

lor Lui.

6. Cel ce are ureachie auză ce zice besearicilor Duhul».

7. Și îngerului besearicii din Filadelfia scrie: Aceastea zice Cel Sfânt, Cel Adevărat,* Carele are cheaiia lui David,** Cel ce deschide și nime nu închide și Cel ce închide și nime nu deschide:

*Isaiia 22, 22
**Iov 12, 15

8. «Știu faptele tale; iată, am dat înaintea ta ușe deschisă și nime nu o poate închide, că mică puteare ai, și ai ținut cuvântul Mieii, și nu ai tăgăduit numele Mieii.

9. Iată, dau din sinagoga satanii acelor ce să zic pre sine jidovi și nu sânt, ci mint; iată, voiu face pre ei să vie și să se închine înaintea picioarelor tale și să știe că te-am iubit pre tine.

10. Pentru că ai păzit cuvântul răbdării Meale și Eu te voiu păzi pre tine de ceasul ispitii ce va să vie preste toată lumea ca să ispitească pre cei ce lăcuiesc pre pământ.

11. Iată, viu curând; ține ce ai, ca nimenea să nu-ți ia cununa ta.

12. Pre cel ce biruiaște îl voiu face stâlp în besearica Dumnezeului Mieii și nu va ieși mai mult afară și voiu scrie preste el numele Dumnezeului Mieii și numele cetății Dumnezeului Mieii, a noului Ierusalim, care să pogoară din ceriu de la Dumnezeu Mieii, și numele Mieii nou.

13. Cel ce are ureachie auză ce zice besearicilor Duhul».

14. Și îngerului besearicii laodichianilor scrie: Aceastea zice Amin, mărturiia credincioasă și adevărată, începutul zidirii lui Dumnezeu:

15. «Știu faptele tale; că nici ești reace, nici cald. O, de ai fi reace au cald!

16. Iară, fiindcă ești stâmpărat, și nici cald, nici reace, te voiu borî din gura Mea.

17. Că zice că: 'Bogat sânt și m-am îmbogățit și de nimică nu am lipsă!' Și nu știi că tu ești ticălos și mișel și sărac și orb și gol!

18. Sfătuiescu-te să cumperi de la Mine aur lămurit din foc, ca să te îmbogățești, și în haine albe ca să te îmbraci și să nu să vază rușinea golăciunii tale, și unge cu coliriu ochii tăi, ca să vezi.

19.* Eu ori pre câți iubesc îi mustru și îi cert; răvnește, dară, și te pocăiește.

*Pild. 3, 12

20. Iată, stau la ușe și bat; de va auzi cineva glasul Mieii și va deschide ușa, voiu intra la el și voiu cina cu el, și el cu Mine.

Evrei 12, 6

21. Celui ce biruiaște voiu da lui să șează cu mine în scaonul Mieii, precum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Mieii în scaonul Lui.

22. Cel ce are ureachie auză ce zice besearicilor Duhul».

ricilor Duhul»”.

CAP 4

Ceriu fiind deschis, veade pre Cel ce șeade pre scaon și împrejurul acestuia pre doaozeci și patru de bătrâni, șezând. Și patru fieri, care împreună cu cei 24 de bătrâni, fără de încetare, lauda pre Cel ce șeade pre scaon.

1. upă acestea, am văzut și, iată, ușe deschisă în ceriu și glasul cel dintâiu, care l-am auzit ca a unii trâmbiță ce vorbiia cu mine, zicând: „Suie-te aici și voiu arăta ție ceale ce să cade să fie după acestea”.

2. Și îndată am fost în duh; și, iată, scaun era pus în ceriu și preste scaon, Cel ce șadea.

3. Și Cel ce șadea, la vedea, era asemenea pietrii de iaspis și de sardin și curcubeu împrejurul scaonului, asemenea la vedea smaragdinului.

4. Și împrejurul scaonului doaozeci și patru de scaone. Și pre scaone am văzut doaozeci și patru de bătrâni șezând, îmbrăcați cu haine albe și avea în capetele sale cununi de aur.

5. Și din scaon ies fulgere și glasuri și tunete; și șapte făclii de foc arzând înaintea scaonului, care sânt ceale șapte duhuri a lui Dumnezeu.

6. Și înaintea scaonului mare, de glaje, asemenea cristalului. Și în mijlocul scaonului și împrejurul scaonului, patru fieri pline de ochi, dinainte și dindărapt.

7. Și fiiara cea dintâiu, asemenea leului, și a doao fiiară, asemenea vițelului, și a treia fiiară avea față ca de om și a patra fiiară, asemenea vulturului ce zboară.

8. Și ceale patru fiiară, fieștecarea dintr-însele avea șeasă aripă, împrejur și înlăuntru sânt pline de ochi; și nu avea odihnă zioa și noaptea, zicând: * „Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Dumnezeu Atotputearnicul, Cel ce era și easte și Cel ce va să vie!”

*Isaia
6, 3

9. Și când vor da fierile acealea mărire și cinste și mulțămită Celui ce șeade pre scaonul Celui viu în veacii veacilor,

10. Vor cădea cei doaozeci și patru de bătrâni înaintea Celui ce șeade pre scaon și să vor închina Celui viu în veacii veacilor și vor pune cununile sale înaintea scaonului, zicând:

11. „Vreadnic ești, Doamne, a lua mărire și cinste și putere, că Tu ai zidit toate și prin voia Ta sânt și s-au făcut!”*

*Dani.
7, 10

CAP 5

Plângând Ioan, pentru că cartea cea cu șapte peceți pecetluită nimenea nu o putea deschide. Mielul, după ce mai întâiu s-au junghiiat, au deschis cartea și, după

CAP 4 ȘI 5

aceasta, ceale patru fiiară și cei 24 de bătrâni, cu nenumărată mulțime de îngeri și cu toată făptura foarte L-au mărit pre El.

1. i am văzut, de-a dreapta Celui ce șadea pre scaon, carte scrisă dinlăuntru și din afară, pecetluită cu șapte peceți.

2. Și am văzut pre un înger tare, strigând cu glas mare: „Cine easte vreadnic a deschide cartea și a dezlega pecețile ei?”

3. Și nime nu putea în ceriu, nici pre pământ, nici supt pământ, a deschide cartea, nici a o vedea pre ea.

4. Și eu plângeam mult, de vreme ce nimenea nu s-au aflat vreadnic a deschide și a ceti cartea, nici a vedea pre ea.

5. Și unul din bătrâni zisă cătră mine: „Nu plânge! Iată, au biruit leul, cel din seminția ludei, rădăcina lui David, ca să deschiză cartea și să dezleage ceale șapte peceți ale ei”.

6. Și am văzut și, iată, în mijlocul scaonului și a celor patru fieri și în mijlocul bătrânilor, un Miel stând, ca cum ar fi fost junghiiat, având șapte coarne și șapte ochi, care sânt ceale șapte duhuri a lui Dumnezeu, trimise în tot pământul.

7. Și au venit și au luat cartea din dreapta Celui ce șadea pre scaon.

8. Și deacă au luat cartea, ceale patru fiiară și cei doaozeci și patru de bătrâni au căzut înaintea Mielului, având fieștecarele alăute și blide de aur, pline de amirosituri, care sânt rugăciunile sfinților.

9. Și cântă cântare noao, zicând: „Vreadnic ești să iai cartea și să deschizi pecețile ei, că Te-ai junghiiat și ne-ai răscumpărat pre noi lui Dumnezeu, cu sângele Tău, din toată săminția și limba și norodul și neamul.

10. Și ne-ai făcut pre noi, Dumnezeul nostru, împărați și preoți, și vom împărați pre pământ”.

11. Și am văzut și am auzit glas de îngeri mulți, împrejurul scaonului și ale fiiarălor și al bătrânilor, și era numărul lor mii de mii,

12. Zicând cu glas mare: „Vreadnic e Mielul, Carele S-au junghiiat ca să ia putere și bogăție și înțelepciune și tărie și cinste și mărire și binecuvântare!

13. Și toată făptura care easte în ceriu și pre pământ și supt pământ și ceale ce sânt în mare și toate ceale dintr-însele am auzit, zicând: „Celui ce șeade în scaon și Mielului, binecuvântare și cinste și mărire și putere, în veacii veacilor!”

14. Și ceale patru fieri zicea: „Amin!” Și cei doaozeci și patru de bătrâni au căzut și s-au închinat Celui viu, în veacii veacilor.

CAP 6

După ce au deschis patru peceți, osăbite lucruri au urmat pre pământ. Iară după ce au deschis a cincea peceate, sufletele mucenicilor cer să se apropie judecata. Iară la deschiderea peceții a șasea, să arată seamnele judecării ce va să fie.

1. i am văzut, deacă au deschis Mielul o peceate din ceale șapte, și am auzit pre una din ceale patru fiiară zicând, ca un glas de tunet: „Vino și vezi!”

2. Și am văzut și, iată, un cal alb, și cel ce ședea pre el avea arc; și s-au dat lui cunună și au ieșit biruind și ca să biruiască.

3. Și deacă au deschis a doao peceate, am auzit pre a doao fiiară zicând: „Vino și vezi!”

4. Și au ieșit alt cal, roșu; și celui ce ședea pre el s-au dat ca să ia pacea de pre pământ și ca să se omoară unul pre altul; și s-au dat lui sabie mare.

5. Și deacă au deschis a treia peceate, am auzit pre fiara a treia zicând: „Vino și vezi!” Și am văzut și, iată, un cal negru și cel ce ședea pre el avea cumpănă în mâna sa.

6. Și am auzit glas în mijlocul celor patru fiiară, zicând: „Un șinic de grâu cu un dinariu și trei șinici de orz cu un dinariu; și vinul și untuldelemn să nu-l strâci.

7. Și deacă au deschis a patra peceate, am auzit glasul fierii ceii de a patra, zicând: „Vino și vezi!”

8. Și am văzut și, iată, un cal galbin și celui ce ședea pre el îi era numele Moartea; și iadul vinea cu ea; și s-au dat lor putere ca să omoară preste a patra parte de pământ, cu sabie și cu foame și cu moarte și de fierile pământului.

9. Și deacă au deschis a cincea peceate, am văzut supt oltariu sufletele celor omorâți pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturisirea ce avea.

10. Și striga cu glas mare, zicând: „Până când, Stăpâne, Cel ce ești sfânt și adevărat, nu judeci și nu izbândești sângele nostru, de cei ce lăcuiesc pre pământ?”

11. Și fieștecăruia s-au dat haine albe și li s-au zis lor ca să odihnească încă puțină vreme, până ce să vor plini și cei dimpreună cu dânșii, slugi și frați ai lor, carii vor să se omoară, ca și ei.

12. Și am văzut, deacă au deschis peceatea a șasea, iată, s-au făcut mare cutremur de pământ și soarele s-au innegurit ca un sac de păr și luna s-au făcut ca sângele,

13. Și stealele ceriului au căzut pre pământ, ca cum lapdă smochinul smochinele ceale crude ale lui, când să clătește de vânt mare.

14. Și ceriul s-au întors ca o carte învălită și tot muntele și ostrovul s-au mișcat din locurile sale.

15. Și împărații pământului și domnii și bogații și stăpânii și cei puternici și tot cel rob și cel slobod s-au ascuns în peșteră și în pietrele munților,

16. Și zic munților și pietrilor: * „Cădeți preste noi și ne ascundeți de cătră fața Celui ce ședea pre scaon și de mânia Mielului;”

17. Și au venit zioa cea mare a mănii Lui, și cine poate să stea?”

*Isaiia 2, 19
Osie 10, 8
Luca 23, 30

CAP 7

Când trebuia a să pedepsi pământul, li să poruncește să se păzască nevătămați cei ce au semnul în frunte, carii să scriu că sânt, și din jidovi și din neamuri, binecuvântând pre Dumnezeu; și de cei ce era îmbrăcați cu haine albe.

1. i după aceastea, am văzut patru îngeri, stând în patru unghiuri ale pământului, fiind patru vânturi ale pământului, să nu sufle vânt pre pământ, nici preste mare, nici preste tot arburile.

2. Și am văzut alt inger suindu-să de la răsărit, carele avea semnul lui Dumnezeu Celui viu. Și au strigat cu glas mare celor patru îngeri, cărora li s-au dat ca să strâce pământului și mării,

3. Zicând: „Nu stricați pământului, nici mării, nici arburilor, până ce vom însemna pre robii Dumnezeului nostru în frunțile lor”.

4. Și am auzit numărul celor însăamnați: o sută patruzeci și patru de mii însăamnați, din toată săminția fiilor lui Israil;

5. Din săminția Iudei, doasprăzeace mii însăamnați; din săminția lui Ruvim, doasprăzeace mii însăamnați; din săminția lui Gad, doasprăzeace mii însăamnați;

6. Din săminția lui Asir, doasprăzeace mii însemnați; din săminția lui Neftalim, doasprăzeace mii însăamnați; din săminția lui Manasi, doasprăzeace mii însăamnați;

7. Din săminția lui Simeon, doasprăzeace mii însemnați; din săminția lui Levi, doasprăzeace mii însemnați; din săminția lui Isachar, doasprăzeace mii însemnați;

8. Din săminția lui Zavulon, doasprăzeace mii însăamnați; din săminția lui Iosiv, doasprăzeace mii însăamnați; din săminția lui Veniamim, doasprăzeace mii însemnați.

9. După aceastea, am văzut și, iată, gloată multă, carea nime nu putea să o numere, din tot neamul și sămințiile și noroadele și limbile, stând înaintea scaonului și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe și stâlpări de finic în mâinile

lor.

10. Și striga cu glas mare, zicând: „Mântuirea Dumnezeului nostru, Celui ce șade pe scaon, și Mielului”.

11. Și toți îngerii sta împrejurul scaonului și a bătrânilor și a celor patru fiiară și au căzut pre fețele sale înaintea scaonului și s-au închinat lui Dumnezeu,

12. Zicând: „Amin! Binecuvântare și mărire și înțelepciune și mulțămă și cinste și putere și tărie Dumnezeului nostru, în veacii veacilor! Amin!”

13. Și au răspuns unul din cei bătrâni, zicând mie: „Acești îmbrăcați cu veșminte albe cine sânt și de unde au venit?”

14. Și am zis lui: „Doamne, Tu știi!” Și mi-au zis mie: „Aceștia sânt cei ce au venit din necaz mare și ș-au spălat hainele sale și ș-au albit hainele sale în sângele Mielului.

15. Pentru aceasta sânt înaintea scaonului lui Dumnezeu și slujesc Lui, zioa și noaptea, în besearica Lui, și Cel ce șade pe scaon va lăcui preste ei.

Isaiia 16. Nu vor flămânzi mai mult, nici vor
49, 10 însătoșea mai mult, nici va mai cădea preste ei soarele, nici tot zăduful.

17. Că Mielul, Cel din mijlocul scaonului, va paște pre ei și va povățui pre ei la izvoară de ape vii* și va șterge Dumnezeu toată lacrăma de la ochii lor”.

*Isaiia
25, 8
Jos
21, 4

CAP 8

După ce s-au deșchis a șapte peceate, cei șapte îngerii să arată cu trimbițe și vărsând pre pământ focul jertvenicului. Alt înger multe vișoruri face. Aseamenea și cei patru îngerii, carii trâmbita, multe pedepse fac asupra oamenilor.

1. i deca au deșchis peceatea a șaptea, s-au făcut tăcere în ceriu, ca într-o jumătate de ceas.

2. Și am văzut pre cei șapte îngerii carii au stătut înaintea lui Dumnezeu și li s-au dat lor șapte trâmbițe.

3. Și au venit alt înger și au stătut la oltariu, având cădealniță de aur, și i s-au dat lui mirosituri de aprins multe, ca să dea cu rugăciunile tuturor sfinților preste oltariul cel de aur, care easte înaintea scaonului.

4. Și s-au suit fumul tămâilor cu rugăciunile sfinților din mâna îngerului înaintea lui Dumnezeu.

5. Și au luat îngerul cădealnița și o au umplut din focul oltariului și o au aruncat pre pământ; și s-au făcut glasuri și tunete și fulgere și cutremuri de pământ.

6. Și cei șapte îngerii, carii avea șapte trâmbițe, s-au gătit ca să trâmbite.

CAP 8 ȘI 9

7. Și îngerul cel dintâiu au trâmbitat și s-au făcut grindină și foc amestecat cu sânge și s-au aruncat pre pământ; și a treia parte din arburi au ars și toată iarba vearde au ars.

8. Și îngerul cel de al doilea au trâmbitat și ca un munte mare aprins de foc s-au aruncat în mare, și a treia parte din mare s-au făcut sânge.

9. Și au murit a treia parte de făpturi în mare, care avea suflete, și a treia parte de corabii au perit.

10. Și au trâmbitat al treilea înger și au căzut din ceriu o stea mare aprinsă ca o făclie și au căzut în a treia parte de râuri și în izvoarele apelor.

11. Și numele stealii se zice Pelin; și s-au făcut a treia parte de apă ca pelinul și mulți oameni au murit de ape, că să făcuse amară.

12. Și au trimbițat al patrulea înger și s-au rănit a treia parte de soare și a treia parte de lună și a treia parte de steale, așa cât s-au întunecat a treia parte dintr-însele și zioa cu lumina, a treia parte dintr-înșă, așijderea și noaptea.

13. Și am văzut și am auzit pre un înger, zburând în mijlocul ceriului, zicând cu glas mare: „Vai, vai, vai, celor ce lăcuiesc pre pământ, de cealelalte glasuri a trâmbiții celor trei îngerii, carii vor trâmbita!”

CAP 9

Când au trâmbitat îngerul al cincilea, au căzut stea. Să spun lăcustele, ceale ce au ieșit din fumul puțului, care vor chinui pre oameni. Iară când va trâmbita îngerul al șaselea, să vor dezlega cei patru îngerii, carii cu oaste multă să omoară a treia parte din oameni.

1. i a cincilea înger au trâmbitat și am văzut o stea căzând din ceriu pre pământ și s-au dat ei cheaia fântânii adâncului.

2. Și au deșchis fântâna adâncului și s-au suit fum din fântână, ca fumul unui cuptoriu mare, și s-au întunecat soarele și văzduhul de fumul fântânii.

3. Și din fum au ieșit lăcuste pre pământ și li s-au dat lor putere, precum au putere scorpiele pământului.

4. Și s-au zis lor să nu strâce iarba pământului, nici toată verdeța, nici tot arburele, fără numai pre oamenii carii nu au sămnelul lui Dumnezeu în fruntea lor.

5. Și li s-au dat lor ca să nu-i omoară pre ei, ci să-i chinuiesc în cinci luni, și chinul lor, ca chinul scorpiei când lovește pre om.

6.* Și în zilele acealea, vor căuta oamenii moartea și nu o vor afla; și vor pof- *Isaiia
2, 19

ti să moară și moartea va fugi de la ei.

Întel. 7. Și asămănarea lăcustelor era asemenea
16, 9 cailor celor gătiți la războiu, și pre capetele lor cununi asemenea aurului, și fața lor, ca fața oamenilor.

8. Și avea păr ca părul muierilor, și dinții lor era ca dinții leilor.

9. Și avea pieptare ca pieptarele ceale de fier, și sunetul aripilor lor ca sunetul carălor, a mulți cai, care aleargă la războiu.

10. Și au coade asemenea scorpiilor și țăpuși era în coadele lor și avea putere a răni pre oameni în cinci luni.

11. Și au preste sine împărat pre îngerul adâncului, numele lui jidovește easte Avadon și pe elinie, Apolion (a).

12. Un „vai” au trecut, iată, mai vin încă doao „vai” după aceastea.

13. Și a șaselea înger au trâmbițat și am auzit un glas din patru cornuri ale oltariului celui de aur, care easte înaintea lui Dumnezeu,

14. Zicând îngerului celui de al șaselea, carele avea trâmbiță: „Dezleagă pre cei patru îngeri legați în râul cel mare al Eufratului”.

15. Și s-au dezlegat cei patru îngeri, gătiți spre ceas și spre zi și spre lună și spre an, ca să omoară a treia parte de oameni.

16. Și numărul ostașilor călăreți, doao miriade de miriade (b); și am auzit numărul lor.

17. Și așa am văzut cai în vedenie și pre cei ce ședea pre ei având coifuri de foc și de iachint și de piază pucioasă; și capetele cailor, ca și capetele leilor, și din gurile lor ieșea foc și fum și piază pucioasă.

18. De aceaste trei bătați s-au omorât a treia parte de oameni: de foc și de fum și de piază pucioasă, ce ieșea din gurile lor.

19. Că puterea lor în gura lor easte, că coadele lor sânt asemenea șerpilor având capete, și cu aceastea vatămă.

20. Și ceialalți oameni, carii nu au murit de ranele aceaste și nu s-au pocăit de faptele mâinilor sale, ca să nu să închine idolilor și chipurilor celor de aur și de argint și de aramă și de piază și de lemn, care nici pot vedea, nici auzi, nici umbla.

21. Și nu s-au pocăit de uciderile sale de oameni, nici de fermecăturile sale, nici de curviia sa, nici de furțișagurile sale.

CAP 10

Strigând tare alt înger, grăiesc ceale șapte tunete. Iar îngerul joară cum că mai mult nu va fi vreamă, ci la glasul îngerului celui de al șaptelea să va

11. (a) Adecă: cel ce piiarde.

16. (b) Doaozeci de mii de zeci de mii.

sfârși taina. Și dă lui Ioan cartea să o mănțe.

1. i am văzut alt înger tare, pogorându-să din ceriu, îmbrăcat cu nori și curcubeu în cap, și fața lui ca soarele, și picioarele lui ca stâlpii de foc.

2. Și avea în mâna sa cartea deschisă și au pus piciorul său cel drept pre mare, iară cel stâng pre pământ.

3. Și au strigat cu glas mare, precum răcnește leul, și, după ce au strigat ceale șapte tunete, au vorbit vorbele sale.

4. Și când au vorbit ceale șapte tunete glasurile sale, era să scriu, și-am auzit glas din ceriu zicând mie: „Pecetluiăște ceale ce au vorbit ceale șapte tunete și aceaste nu le scrie”.

5.* Și îngerul, pre care l-am văzut stând pre mare și pre pământ, ș-au rădicat mâna sa spre ceriu, *Danil 12, 7

6. Și s-au jurat pre Cel viu, în veacii veacilor, Cel ce au făcut ceriul și ceale ce sânt într-însul, și pământul și ceale ce sânt într-însul, și marea și ceale ce sânt într-însa, că mai mult nu va fi vreamă,

7. Ci în zilele glasului îngerului celui de al șaptelea, când va trâmbița și să va săvârși taina lui Dumnezeu, precum bine au vestit robilor Săi, prorocilor.

8. Și glasul care l-am auzit din ceriu iarăși au vorbit cu mine și-au zis: „Mergi de ia cartea cea deschisă din mâna îngerului, ce stă pre mare și pre pământ”.

9. Și m-am dus la înger și am zis lui: „Dă mie cartea!” Și mi-au zis:* „Ia-o și o mănță; și va amări pântecele tău, iară în gura ta va fi dulce ca miiarea”. *Iezec. 3, 1

10. Și-am luat cartea din mâna îngerului și o am mâncat, și era în gura mea dulce ca miiarea, și după ce o am mâncat s-a amărât pântecele meu.

11. Și mi-au zis: „Îți trebuie, ca iară să prorocești la noroade și la neamuri și la limbi și la împărați mulți”.

CAP 11

Ioan, măsurând besearica, aude că vor propovedui doao mărturii, pre care fiara ceaea ce din mare să va sui îi va omori. Iară ei, înviind, să suie în ceriu și cu cutremur de pământ să omoară șapte mii de oameni. Și la cântarea îngerului celui de al șaptelea, cei 24 de bătrâni mulțămesc lui Dumnezeu.

1. i mi s-au dat mie trestie, asemenea unui toiag, și au stătut îngerul, zicând: „Scoală-te și măsură besearica lui Dumnezeu și oltariul și pre cei ce să închină într-însa,

2. Și tinda cea din afară de besearică

o lapdă afară și să nu o măsură, că s-au dat neamurilor; și cetatea cea sfântă o vor călca patruzeci și doao de luni.

3. Și voi da la doao mărturii ale meale, și îmbrăcați cu saci vor proroci o mie doao sute șeasăzăci de zile.

4. Aceștia sânt doi maslini și doao sfeășnice ce stau înaintea Dumnezeului pământului.

5. Și de va vrea neștine să le strice lor, foc va ieși din gura lor și va mistui pre vrăjmașii lor; și de va vrea neștine a le face strâmbătate, așa trebuie acela să se omoară.

6. Aceștia au putere a închide ceriul ca să nu ploao ploaie în zilele prorociei lor; și putere au preste ape a le întoarce în sânge și a bate pământul cu toată bătaia, ori de câte ori vor vrea.

7. Și deacă vor sfârși mărturisirea sa, fiara carea să suie din adânc va face războiu cu ei, și îi va birui pre ei și-i va omorî pre ei.

8. Și trupurile lor vor zăcea în ulița cetății ceii mari, carea duhovnicește să chiiamă Sodoma și Egipt, unde Domnul nostru s-au răstignit.

9. Și vor vedea din noroade și din seminții și din limbi și din neamuri trupurile lor în trei zile și o jumătate, și trupurile lor nu vor lăsa să le puie în mormânturi.

10. Și cei ce lăcuiesc pre pământ să vor bucura de ei și să vor veseli și vor trimite daruri unul altuia, pentru că acești doi proroci au chinuit pre cei ce lăcuiesc pre pământ.

11. Și după aceale trei zile și o jumătate, duh de viață de la Dumnezeu au intrat în ei și au stat pre picioarele sale, și frică mare au căzut preste cei ce să uita la ei.

12. Și au auzit glas mare din ceriu, zicând lor: „Suiți-vă aici!” Și s-au suit în ceriu pre nori și i-au văzut pre ei vrăjmașii lor.

13. Și în ceasul acela s-au făcut mare cutremur de pământ și au căzut a zecea parte de cetate, și întru acel cutremur de pământ s-au omorât șapte mii de nume de oameni și ceialalți s-au înfricoșat și au dat mărire Dumnezeului ceriului.

14. Al doilea „vai” au trecut, iată, al treilea „vai” vine curând.

15. Și au trâmbițat al șaptelea înger și s-au făcut glasuri mari în ceriu, zicând: „Făcutu-s-au lumea aceasta a Domnului nostru și a Hristosului Lui și va împărăți în veacii veacilor”.

16. Și cei doaozeci și patru de bătrâni, carii sed înaintea lui Dumnezeu în scaonele sale, au căzut pre fețele sale și s-au închinat lui Dumnezeu,

17. Zicând : „Mulțămim Ție, Doamne Dumnezeule, Atotțiitoriule, Cel ce ești și Cel ce

erai și Cel ce vei să vii, că ai luat puterea Ta cea mare și ai împărătit.

18. Și neamurile s-au mâniat și-au venit mâniia Ta și vreama a judeca pre cei morți și a da plată robilor Tăi, prorocilor și sfinților, și celor ce să tem de numele Tău, celor mici și celor mari, și a piarde pre cei ce strică pământul”.

19. Și s-au deșchis besearica lui Dumnezeu în ceriu și s-au văzut sicriul legii Lui în besearica Lui, și s-au făcut fulgeri și glasuri și tunete și cutremur de pământ și grindine mare.

CAP 12

Muiarea, privind la ea bălaurul, au născut fiu și, după ce au născut, s-au răpit de la ea fiul ei la Dumnezeu. Atunci, făcându-să războiu în ceriu, au căzut bălaurul și au început a goni sâmnâța muierii.

1. i semn mare s-au văzut în ceriu: muiare îmbrăcată cu soarele și supt picioarele ei luna și pre capul ei cunună din doaosprezece steale.

2. Și având în pânțece, striga chinindu-să și muncindu-să să nască.

3. Și s-au văzut alt semn în ceriu: și, iată, un bălaur mare roșu, având șapte capete și zece coarne, și pre capetele sale șapte cununi.

4. Și coada lui trăgea a treia parte din stealele ceriului și le-au aruncat pre pământ. Și bălaurul au stătut înaintea muierii ceii ce era să nască, ca, deacă va naște, să mânânce pre fiul ei.

5. Și au născut fiu, bărbat, care era să pască toate neamurile cu toiag de fier. Și s-au răpit fiul ei la Dumnezeu și la scaonul Lui.

6. Și muiarea au fugit în pustie, unde are loc gătit de la Dumnezeu, ca acolo să o hrănească pre ea, o mie doao sute șeasăzeci de zile.

7. Și s-au făcut războiu în ceriu: Mihail și îngerii lui să războia cu bălaurul; și bălaurul să războia, și îngerii lui.

8. Și nu au biruit, nici s-au aflat mai mult locul lor în ceriu.

9. Și s-au aruncat bălaurul acel mare, șearpele cel de demult, care să chiiamă diavol și sātana, cel ce înșeală toată lumea, s-au aruncat pre pământ și îngerii lui cu el s-au aruncat.

10. Și am auzit glas mare zicând în ceriu: „Acum s-au făcut mântuirea și puterea și împărăția Dumnezeului nostru și puterea Hristosului Lui, că s-au lăpădat pârătoriul fraților noștri, cel ce părea pre ei înaintea Dumnezeului nostru, zioa și noaptea.

11. Și l-au biruit pre el pentru sângele Mielului și pentru cuvântul mărturisirii

sale și nu ș-au iubit sufletele sale, până la moarte.

12. Pentru aceasta, bucurați-vă, ceriurile și cei ce lăcuiesc într-însăle! Vai, celor ce lăcuiesc pre pământ și în mare, că s-au pogorât diavolul la voi, având mânie mare, știind că puțină vreme are”.

13. Și deacă au văzut bălaorul că s-au lăpădat pre pământ, au gonit pre muiare carea au născut bărbat.

14. Și muierii s-au dat doao aripi de vultur mare, ca să zboare în pustie, la locul său, unde să hrănește acolo vreme și vremi și jumătate de vreme, de cătră fața șearpelui.

15. Și au slobozit șearpele după muiare din gura sa apă ca un râu, ca să o ducă râul.

16. Și au ajutat pământul muierii și ș-au deschis pământul gura sa și au înghițit apa, carea o au aruncat bălaurul din gura sa.

17. Și s-au mâniaat bălaurul pre muiare și s-au dus să se războiască cu ceialalți din sãmânța ei, carii păzesc poruncile lui Dumnezeu și au mărturisirea lui Iisus Hristos.

18. Și am stat pre năsipul mării.

CAP 13

Fiiara, cea cu șapte capete și zece coarne, suindu-să din mare, hulește pre Dumnezeu și să războiască asupra sfinților. Și altă fiiară cu doao coarne, suindu-să de pre pământ, ajută pre cea dintâiu, silind ca să să închine icoanei ei și să ia semnul numelui ei.

1. i am văzut suindu-să din mare o fiiară carea avea șapte capete și zece coarne, și preste coarnele ei zece steme, și preste capetele ei numele hulii.

2. Și fiiara carea o am văzut era aseamenea pardului, și picioarele ei ca și ale ursului, și gura ca gura leului. Și i-au dat ei bălaurul putearea sa și scaonul său și puteare mare.

3. Și am văzut unul din capetele ei ca cum ar fi tăiat spre moarte, și rana morții ei s-au vindecat; și s-au mirat tot pământul de fiiară.

4. Și s-au închinat bălaurului celui ce au dat puteare fierii; și s-au închinat fierii, zicând: „Cine e aseamenea fierii? Cine poate să se bată cu ea?”

5. Și s-au dat ei gură carea grăia mari și hule și s-au dat ei puteare să facă războiu, patruzeci și doao de luni.

6. Și ș-au deschis gura sa spre hulă asupra lui Dumnezeu, ca să hulească numele Lui și lăcașul Lui și pre cei ce lăcuiesc în ceriu.

7. Și s-au dat ei să facă războiu cu sfinții și să-i învingă pre ei; și s-au dat

ei puteare preste toată seminția și limba și neamul.

8. Și să vor închina ei toți cei ce lăcuiesc pre pământ, a căroră nume nu sânt scrisă în cartea vieții Mielului, celui junghiat de la întemeierea lumii.

9. De are neștine ureache, auză!

10. De duce neștine în robie, în robie merge;* de va ucide neștine cu sabia, trebuie și el de sabie să seucidă. Aici easte răbdarea și credința sfinților.

*Face.
9, 6
Mateiu
26, 52

11. Și am văzut altă fiiară suindu-să de pre pământ și avea doao coarne aseamenea Mielului și vorbea ca și bălaorul.

12. Și toată putearea fierii ceii dintâiu o face înaintea ei. Și face pământul și pre cei ce lăcuiesc într-însul ca să se închine fierii ceii dintâiu, a cării rana, cea de moarte, s-au vindecat.

13. Și face seamne mari, cât și foc face, de să pogoară din ceriu pre pământ înaintea oamenilor.

14. Și înșeală pre cei ce lăcuiesc pre pământ, pentru seamnele care i s-au dat ei să facă înaintea fierii, zicând celor ce lăcuiesc pre pământ să facă chipul fierii, care are rana sabiei și au trăit.

15. Și s-au dat ei ca să dea duh chipului fierii, cât să și vorbească chipul fierii și să facă ca oricine nu să închine chipului fierii să se omoară.

16. Și face pre toți, cei mici și pre cei mari și pre cei bogați și pre cei săraci și pre cei slobozi și pre robi, ca să le dea lor sămn în mâna lor cea dreaptă sau în frunțile lor.

17. Și ca nimenea să nu poată cumpăra sau vinde, fără numai cel ce are sămnul sau numele fierii sau numărul numelui ei.

18. Aici înțelepciune easte. Cel ce are minte, socotească numărul fierii, că număr de om easte. Și numărul ei: șeasă sute șeasăzeci și șeasă.

CAP 14

Fecioarele cu Mielul umblă cântând și un înger vestește Evangheliia. Iară altul spune căderea Vavilonului. Iară al treilea, chinul celor ce s-au închinat fierii. Iară celor doi carii au seaceri li să poruncește, unuia, să seacere săcerișul, altuia, viia pământului.

1. i am văzut, și, iată, Mielul stând pre muntele Sionului, și cu el o sută patruzeci și patru de mii, carii avea numele Tatălui Lui scris în frunțile sale.

2. Și am auzit glas din ceriu, ca un glas de ape multe și ca un glas de tunet mare, și am auzit glas de alături, zicând cu alăutele lor.

3. Și cântă ca o cântare noao înaintea scaonului și înaintea celor patru fiiară

și înaintea celor bătrâni; și nime nu putea învăța cântarea, fără numai aceale o sută patruzăci și patru de mii, cumpărați de pre pământ.

4. Aceștia sânt carii nu s-au întinat cu muieri, că sânt verguri. Aceștia urmează pre Miel oriunde să va duce. Aceștia sânt cumpărați din oameni, pârgă lui Dumnezeu și Mielului.

5. Și în gura lor nu s-au aflat înșălăciune, că nevinovați sânt înaintea scaonului lui Dumnezeu.

6. Și am văzut alt înger, zburând în mijlocul ceriului, având Evanghelie veacinică, ca să binevestească celor ce lăcuiesc pre pământ și la tot neamul și săminției și limbii și norodului,

7. Zicând cu glas mare: „Teameți-vă de Dumnezeu și dați mărire Lui, că au venit ceasul judecății Lui și vă închinați Celui* ce au făcut ceriul și pământul și marea și izvoarele apelor!”

*Psalm
145, 6
Fapte
14, 14
*Isaia
21, 9
Ieremie
51, 8

8. Și au venit alt înger, zicând:* „Au căzut, au căzut Vavilonul, cetatea cea mare, că din vinul mănii curviei sale au adăpat toate neamurile!”

9. Și au venit al treilea înger după ei, zicând cu glas mare: „De să va închina neștine fierii și chipului ei și va lua sașmnel în fruntea sa sau în mâna sa,

10. Și acesta va bea din vinul mănii lui Dumnezeu, mestecat cu amăreală în paharul mănii Lui, și să va chinui în foc și în piatră pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.

11. Și fumul chinului lor să suia în veacii veacilor. Și nu au odihnă, zioa și noaptea, cei ce să închină fierii și chipului ei, și de va lua neștine sașmnel numelui ei.

12. Aici easte răbdarea sfinților, aici cei ce păzăsc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Iisus”.

13. Și am auzit glas din ceriu zicând mie: „Scrie: «Fericți cei morți în Domnul, carii mor de acum!» «Așa, zice Duhul, ca să odihnească de ostenealele sale, iară faptele lor vor merge cu ei!»”

14. Și am văzut, și, iată, nor alb, și Cel ce ședea pre nor aseamenea Fiiului Omenesc, având în capul Său cunună de aur și în mâna Sa seacere ascuțită.

15. Și au ieșit alt înger din besearică, strigând cu glas mare Celui ce ședea pre nor:* „Aruncă seacerea Ta și seaceră, că Ț-au venit ceasul seacerii, că s-au uscat săcerișul pământului”.

*Ioil.
3 [4], 13
Mat.
13, 39

16. Și Cel ce șeade pre nor au aruncat seacerea Sa pre pământ și s-au săcerat pământul.

17. Și au ieșit alt înger din besearica cea din ceriu, având și el seacere ascuțită.

18. Și alt înger au ieșit din oltariu,

având puteare preste foc, și au strigat cu glas mare celui ce avea seacere ascuțită, zicând: „Aruncă seacerea ta cea ascuțită și culeage strugurii viii pământului, că sânt copti strugurii ei”.

19. Și au aruncat îngerul seacerea sa pre pământ și au cules viia pământului și o au aruncat în teascul cel mare al mănii lui Dumnezeu.

20. Și s-au călcat teascul afară de cetate și au ieșit sânge din teasc, până la frânele cailor de o mie și șeaze sute de stadii.

CAP 15

Cei ce au biruit fiara și icoana ei și numărul numelui ei măresc pre Dumnezeu. Și îngerilor, celor șapte, carii au ceale șapte bătăi, mai de pre urmă li să dă șapte blide pline de mânia lui Dumnezeu.

1. i am văzut alt sașmnel în ceriu, mare și minunat: șapte îngeri având șapte rane de moarte, că întru aceale s-au sfârșit mânia lui Dumnezeu.

2. Și am văzut ca o mare de glaje amestecată cu foc, și pre cei ce biruia din fiară și din chipul ei și din sașmnel ei și din numărul numelui ei, stând pre marea cea de glaje, având alăutele lui Dumnezeu.

3. Și cântă cântarea lui Moisi, robului lui Dumnezeu, și cântarea Mielului, zicând: „Mari și minunate-s lucrurile Tale, Doamne Dumnezeule, Atotțitoriu! Dreapte și adevărate căile Tale, Împărate al sfinților!

4.* Cine nu să va teame de Tine, Doamne, și nu va mări numele Tău? Că Tu ești unul sfânt, că toate neamurile vor veni și să vor închina înaintea Ta, că judecățile Tale s-au arătat”.

*Ierem.
10, 7

5. Și după aceastea am văzut, și, iată, s-au deșchis besearica cortului mărturii în ceriu.

6. Și au ieșit cei șapte îngeri, carii avea șapte rane, din besearică, îmbrăcați cu haină de in curată și strălucită și încinși la piept cu brâne de aur.

7. Și o fiară, din ceale patru, au dat celor șapte îngeri șapte fiale (a) de aur, pline de mânia lui Dumnezeu, Celui viu în veacii veacilor.

8. Și s-au umplut besearica de fum, din mărirea lui Dumnezeu și de putearea Lui, și nime nu putea să între în besearică, până ce să vor sfârși ceale șapte rane a celor șapte îngeri.

CAP 16

La vărsarea celor șapte blide pre pământ și în mare și în fântâni și în soare și în scaonul fierii și în Eufrat și în aer multe bătăi răsar pre pământ.

7. (a) Blide.

1. i am auzit glas mare din besearică zicând celor șapte îngeri: „Duceți-vă și vărsați fialele mâniei lui Dumnezeu pe pământ!”

2. Și s-au dus cel dintâiu și au vărsat fiiala sa pe pământ. Și s-au făcut rană mare și rea în oamenii cei ce avea semnul fierii și s-au închinat chipului ei.

3. Și îngerul cel de al doilea au vărsat fiiala sa în mare și s-au făcut sânge ca de mort și tot sufletul viu au murit în mare.

4. Și al treilea înger au vărsat fiiala sa în râuri și în izvoarele apelor și s-au făcut sânge.

5. Și am auzit pre îngerul apelor zicând: „Drept ești, Doamne, Cel ce ești și Cel ce erai și Cel cuvios, că ai judecat acestea:

6. Că sângele sfinților și al prorocilor l-au vărsat și le-ai dat lor sânge să bea. Că vreadnici sânt!”

7. Și am auzit pre altul, din oltariu, zicând: „Așa, Doamne Dumnezeule, Atotțiitoriule, adevărate și dreapte sânt judecățile Tale!”

8. Și al patrulea înger au vărsat fiiala sa în soare și i s-au dat lui cu căldură să năcăjească pre oameni și cu foc.

9. Și s-au înădușit oamenii cu zăduf mare, și au hulit numele lui Dumnezeu, Cel ce are putere preste năcazurile acestea, și nu s-au pocăit ca să dea mărire Lui.

10. Și al cincea înger au vărsat fiiala sa pre scaonul fiiarii și s-au făcut împărăția ei întunecoasă (a) și își mușca limbile sale de durere.

11. Și au hulit pre Dumnezeuul ceriului de durerile și de ranele sale și nu s-au pocăit de faptele sale.

12. Și îngerul cel de al șaselea au vărsat fiiala sa în râul cel mare al Eufratului și au săcat apa lui, ca să se gate cale împăraților de la răsăritul soarelui.

13. Și am văzut din gura bălaurului și din gura fiiarai și din gura prorocului celui mincinos trei duhuri necurate, asemenea broaștelor.

14. Că sânt duhurile dracilor, care fac seamne, care merg la împărății pământului și la toată lumea, ca să-i adune pre ei la războiul zilei ceii mari a lui Dumnezeu Atotțiitoriului.

Mate. 15. „Iată, viu ca furul. Fericit e cel ce priveghează și păzește veșmintele sale, ca să nu umble gol și să se vază rușinea lui!”

Luca 12, 39
Sus 3, 3

16. Și i-au strâns pre ei la locul ce să chiiamă, jidoveaște, Armagedon.

17. Și al șaptelea înger au vărsat fiiala în aer și au ieșit glas mare din besearica ceriului, de la scaon, zicând: „S-au făcut!”

10. (a) S-au întunecat împărăția ei.

18. Și s-au făcut glasuri și fulgeri și tunete, și cutrămur de pământ mare s-au făcut, ca care nu au fost de când sânt oamenii pre pământ, ca acest cutremur de pământ așa mare.

19. Și s-au făcut cetatea cea mare în trei părți, și cetățile neamurilor au căzut, și Vavilonul cel mare au venit în minte (b), înaintea lui Dumnezeu, ca să-I dea Lui păharul vinului mâniei iușimei Lui.

20. Și tot ostrovul au fugit și munții nu s-au aflat.

21. Și grindine mare, ca talant, s-au pogorât din ceriu pre oameni. Și au hulit oamenii pre Dumnezeu de năcazul grindinii, că mare foarte easte necazul ei.

CAP 17

Muiarea cea curvă sau Vavilonul îmbrăcat cu multe fealiuri de podoabe și beată de sângele mucenicilor ședea pre fiiara cea cu șapte capete și cu zece coarne, care toate le spune aici îngerul.

1. i au venit unul din cei șapte îngeri, carii avea șapte fiale, și au vorbit cu mine, zicând: „Vino să-ți arăt ție osânda curvii ceii mare, carea șeade preste ape multe,

2. Cu carea au curvit împărății pământului și s-au îmbătat de vinul curviei ei cei ce lăcuiesc pre pământ”.

3. Și m-au dus pre mine cu duhul în pustie și am văzut o muiare șezând pre o fiiară roșie, plină de nume de hulă, carea avea șapte capete și coarne zece.

4. Și muiarea era îmbrăcată cu porfiră și cu vison și înaurită cu aur și cu piază scumpă și cu mărgăritariu, având păhar de aur în mâna sa, plin de urăciuni și de necurăția curviei sale.

5. Și în fruntea ei, nume scris, taină: „Vavilonul cel mare, maica curviilor și a spurcăciunilor pământului”.

6. Și am văzut pre muiare, beată de sângele sfinților și de sângele martorilor (a) lui Iisus și m-am mirat văzându-o cu mirare mare.

7. Și mi-au zis îngerul: „Pentru ce te miri? Eu ție voiu spune taina muierei și a fierii, ce o poartă pre ea, carea are șapte capete și zece coarne.

8. Fiiara carea o ai văzut era, și nu easte, și să va sui din adânc și va peri și să vor mira cei ce lăcuiesc pre pământ (a cărora nume de la întemeierea lumii nu sânt scrisă în cartea vieții), văzând pre fiiara carea era și nu easte, macar că easte.

9. Aceasta e înțăleagerea, cel ce are înțelepciune. Șapte capete sânt șapte munți, unde șeade muiarea preste ei.

10. Și șapte împărați sânt: cinci au căzut și unul easte, altul încă nu au

19. (b) Întru pomenire. 6. (a) Mucenicilor.

venit, și deacă va veni puțin se cade lui să rămâie.

11. Și fiiara carea era și nu easte, și acesta easte al opta și din cei șapte easte și spre perire merge.

12. Și zece coarne care le-ai văzut zece împărați sânt, carii încă nu au luat împărăția, ci putearea, ca niște împărați, într-un ceas vor lua cu fiiara.

13. Aceștia un sfat au, și vârtutea și putearea sa o vor da fierii.

1 Tim. 6, 15 Jos 19, 16 14. Aceștia să vor război cu Mielul, și Mielul îi va învinge pre ei, că easte Domnul domnilor și Împăratul împăraților, și cei cu El, chemați și aleși și credincioși”.

15. Și mi-au zis: „Apele care le-ai văzut, unde șeade curva, sânt noroadele și gloatele și neamurile și limbile.

16. Și zece coarne, care le-ai văzut la fiiară, aceștia vor urî pre curvă și o vor pustii și o vor goli pre ea, și carnea ei o vor mânca, și pre ea o vor arde cu foc.

17. Că Dumnezeu au dat în inimile lor ca să facă judecată Lui, și să facă o judecată și să dea împărăția sa fierii, până ce să vor sfârși cuvintele lui Dumnezeu.

18. Și muiarea, pre carea ai văzut, easte cetatea cea mare, carea are împărăția preste împărații pământului”.

CAP 18

Căderea Vavilonului, judecata, bătăi și pedepse, pentru care împărații și neguțătorii pământului, cei ce odinioară s-au lipit de el, amar vor plânge. Iară ceriul, apostolii și prorocii să vor bucura.

1. i după aceasta, am văzut înger pogorându-să din ceriu, care avea puteare mare, și pământul s-au luminat de mărirea lui.

Isaia 21, 9 Ieremie 51, 8 2. Și au strigat într-o țarie cu glas mare, zicând: „Au căzut Vavilonul cel mare și s-au făcut lăcaș dracilor și pază a tot duhul necurat și pază a toată pasărea necurată și urâtă.

Sus 14, 8 3. Că din vinul mănii curviei ei au beut toate neamurile, și împărații pământului cu ea au curvit, și neguțătorii pământului din putearea desfătărilor ei s-au îmbogățit”.

4. Și am auzit glas din ceriu zicând: „Leșiți dintr-însa, norodul mieu, ca să nu vă împărtașiți păcatelor ei și ca să nu luați din bătăile ei.

5. Că au ajuns păcatele ei până la ceriu și Și-au adus aminte Dumnezeu de nedreptățile ei.

6. Dați ei, precum și ea v-au dat voao, și îi îndoiti ei îndoite după faptele ei; în paharul cu care au amestecat, mestecați ei

îndoit.

7. Cât s-au mărit pre sine și întru desfătări au fost, atâta chin și plângere dați ei. Că zice în inima sa:* «Șez împărăteasă și văduvă nu sânt și plângere nu voiu vedea!»

*Isaia 47, 8

8. Pentru aceea, într-o zi vor veni bătăile ei: moartea și plângerea și foamea, și cu foc va arde, că tare e Domnul Dumnezeu, Cel ce o judecă pre ea.

9. Și vor jeli pre ea și vor plânge de ea împărații pământului, cei ce au curvit și s-au dezmirdat cu ea, când vor vedea fumul focului ei,

10. Departe sânt pentru frica chinului ei, zicând: «Vai, vai, cetatea cea mare, Vavilonul, cetatea cea tare, că într-un ceas au venit judecata ta!»

11. Și neguțătorii pământului plâng și jelesc pre ea, că negoțul lor nime nu-l cumpără mai mult.

12. Negoțul aurului și al argintului și al petrii scumpe și al mărgăritariului și al visonului și al porfirii și al mătăsii și al rușealei și tot lemnul tuinului și tot vasul de elefant și tot vasul de lemn scump și de aramă și de fier și de marmore,

13. Și scorțișoare și mirodenii și mirul și tămâia și vinul și untulemn și făina de grâu și grâul și dobitoacele și oile și caii și căruțele și robii și sufletele oamenilor.

14. Și poamele poftii sufletului tău s-au depărtat de la tine, și toate ceale grase și veasele au perit de la tine și mai mult nu le vei afla.

15. Neguțătorii acestora, carii s-au îmbogățit de la ea, departe vor sta pentru frica chinului ei, plângând și tânguind,

16. Și zicând: «Vai, vai, cetatea cea mare, îmbrăcată cu vison și cu porfiră și cu roșiu și cea aurită cu aur și cu piatră scumpă și cu mărgăritariuri! Că într-un ceas au pustiit atâtea bogății!»

17. Și tot chivernisitorii și toată gloata corăbiei și corăbiarii și oricâți lucră în mare de departe au stătut,

18. Și văzind fumul focului ei au strigat, zicând: «Carea au fost aseamenea aceștii cetăți mari?»

19. Și ș-au pus pulbere pre capetele sale și au strigat cu plângere și cu tânguire, zicând: «Vai, vai, cetatea cea mare, întru carea s-au îmbogățit de prețul ei toți cei ce au corăbii în mare, că într-un ceas s-au pustiit!»

20. Bucură-te de ea, ceriule și sfinții apostoli și proroci, că au judecat Dumnezeu judecata voastră dintr-însa”.

21. Și un înger tare au rădicat o piatră ca de moară și o au aruncat în mare, zicând: „Așea de reapede să va arunca Vavilo-

nul, cetatea cea mare, și nu să va afla!

22. Și glasul alăutarilor a musicilor și a fluierașilor și a trâmbitașilor nu să va auzi mai mult întru tine; și tot meșterul a tot meșteșugul nu să va afla mai mult în tine, și sunetul morii nu să va auzi mai mult în tine.

23. Și lumina făcliei nu va lumina mai mult în tine, și glas de mire și de mireasă nu să va auzi mai mult în tine; că neguțătorii tăi era boiarii pământului, căci cu fermecătoria ta s-au înșelat toate neamurile.

24. Și într-înșea s-au aflat sângele prorocilor și al sfinților și al tuturor celor uciși pre pământ”.

CAP 19

Mărintd sfinții pre Dumnezeu pentru judecata curvii, să gătește nunta Mielului și îngerul nu lasă pre Ioan să se închine lui. Și ivindu-să oarecarele, șezind pre cal, cu oaste, Cel ce este Cuvântul lui Dumnezeu și Împăratul împăraților și Domnul domnilor să războiaște împotriva fierii și împotriva împăraților pământului și împotriva oastei lor, și într-aceaea să chiiamă pasările ceriului ca să mănșe cărnurile lor.

1. i după aceastea, am auzit ca un glas mare de gloate multe, în ceriu, zicând: „Aliluiia! Mântuirea și cinștea și putearea, Domnului Dumnezeului nostru!

2. Că adevărate și dreapte sânt judecățile Lui, că au judecat pre curva cea mare, carea au stricat pământul cu curviia sa și au izbândit sângele robilor Săi din mâna ei!”

3. Și iară au zis: „Aliluiia!” Și fumul ei s-au suit în veacii veacilor.

4. Și au căzut cei doaozeci și patru de bătrâni și ceale patru fiiară și s-au închinat lui Dumnezeu, Celui ce șeade pre scaon, zicând: „Amin! Aliluiia!”

5. Și au ieșit glas din scaon, zicând: „Lăudați pre Dumnezeul nostru, toți robii Lui și cei ce vă teameți de Dânsul și cei mici și cei mari!”

6. Și am auzit ca un glas de gloată multă, și ca un glas de ape multe și ca un glas de tunete tari, zicând: „Aliluiia! Că au împărat Domnul Dumnezeu, Atotțiitoriul.

7. Să ne bucurăm și să ne veselim și să dăm mărire Lui, că au venit nunta Mielului, și muiarea Lui s-au gătit pre sine,

8. Și s-au dat ei ca să se îmbrace cu vison curat și strălucit, că visonul sânt îndreptările sfinților”.

*Mate. 22, 2
Luca 14, 16
9. Și mi-au zis mie: „Scrie: * Fericiți cei chemați la cina nunții Mielului!” Și au zis cătră mine: „Aceaste cuvinte adevărate sânt a lui Dumnezeu”.

10. Și am căzut înaintea picioarelor lui, ca să mă închin lui, și au zis mie: „Vezi să nu faci! Împreună cu tine rob sânt și cu frații tăi, carii au mărturiia lui Iisus. Lui Dumnezeu te închină, că mărturiia lui Iisus easte duhul prorociei”.

11. Și am văzut ceriul deșchis și, iată, un cal alb, și Cel ce șeade pre el Să chema Credincios și Adevărat și întru dreptate judecă și să războiaște.

12. Iară ochii Lui ca para focului, și în capul Lui cununi multe, având nume scris, care nume nu-l știe, fără numai El.

13.* Și îmbrăcat cu haină stropită cu sânge și să chiiamă numele Lui: Cuvântul lui Dumnezeu. *Isaia 63, 1

14. Și oștile din ceriu urma pre El, pre cai albi, îmbrăcați fiind cu vison alb și curat.

15. Și din gura Lui iase sabie, de amândouă părțile ascuțită, ca cu dânsa să bată neamurile.* Și El va paște pre eale cu toiag de fier și El calcă teascu vinului iușimii și mâniia Atotțiitoriului Dumnezeu. *Psal. 2, 9

16. Și are în haina și în coapsa Sa nume scris:* Împăratul împăraților și Domnul domnilor. *1 Tim. 6, 15

17. Și am văzut pre un înger stând în soare, și au strigat cu glas mare, zicând tuturor paserilor zburătoare din mijlocul ceriului:

„Veniți și vă adunați la cina cea mare a lui Dumnezeu,

18. Ca să mâncați cărnurile împăraților și cărnurile căpitanilor și cărnurile celor tari și cărnurile cailor și a celor ce șed pre ei și cărnurile tuturor a celor slobozi și a celor robi și a celor mici și a celor mari!”

19. Și am văzut pre fiiară și pre împărații pământului și tabăra lor adunată, ca să facă războiu cu Cel ce șeade pre cal și cu tabăra Lui.

20. Și s-au prins fiiara și cu ea prorocul cel mincinos, carele au făcut seamne înaintea ei, cu care au amăgit pre cei ce au luat sămnu fierii și pre cei ce s-au închinat chipului ei. Vii s-au trimis acești doi în cuptoriul cu foc, care arde cu piatră pucioasă.

21. Și ceialalți s-au ucis cu sabiia Celui ce șeade pre cal, carea ieșea din gura Lui, și toate paserile s-au săturat din cărnurile lor.

CAP 20

Pre bălaur sau pre diiavol legat îl aruncă îngerul întru adânc până la o mie de ani, întru carele sufletele mucenicilor la înviiarea cea dintâiu vor împărăți cu Hristos. După care ani, dezlegându-să satana, va rădica pre Gog și pre Magog, oaste nenumărată asupra cetății ceii iubite. După aceaea, deșchizindu-să cărțile de Cel ce șeade pre scaon, să vor judeca toți cei morți după faptele lor.

1. i am văzut înger pogorându-să din ceriu, având cheia adâncului și lanț mare în mâna sa.

2. Și au prins pre bălaor, șearpele cel vechiu, carele easte diiavolul și satana, și l-au legat pre el o mie de ani.

3. Și l-au băgat pre el în adânc și l-au închis, și au pus peceate preste el, ca să nu înșeale mai mult pre neamuri, până să vor plini o mie de ani. Și după aceasta, trebuie el să se dezleage puțină vreme.

4. Și am văzut scaone și au șezut pre eale și li s-au dat lor judecată; și pre sufletele celor tăiați pentru mărturisirea lui Iisus și pentru cuvântul lui Dumnezeu, și cei ce nu s-au închinat fiară, nici chipului ei, și nu au luat semn în fruntea sa și în mâna sa și au viețuit și au împărățit cu Hristos o mie de ani.

5. Și ceialalți morți nu s-au sculat până nu se vor sfârși o mie de ani. Aceasta easte înviarea cea dintâiu.

6. Fericit și sfânt e cel ce are parte întru înviarea cea dintâiu. Întru aceștia moartea cea de a doao nu are putere, ci vor fi preoți a lui Dumnezeu și a lui Hristos, și vor împărăți cu El o mie de ani.

Iezec. 39, 2 7. Și deacă să va plini cea mie de ani, să va dezlega sātana din temnița sa,

8. Și va ieși să înșeale neamurile ceale din patru unghiuri ale pământului, pre Gog și pre Magog, să-i adune la războiu, a căroră număr e ca arena (a) mării.

9. Și s-au suit pre latul pământului și au încungiurat tabăra sfinților și cetatea cea iubită. Și s-au pogorât foc de la Dumnezeu din ceriu și i-au mâncat pre ei.

10. Și diiavolul, cel ce înșăla pre ei, s-au trimis în cuptoriul cel de foc și de piază pucioasă, unde easte și fiiara, și prorocul cel mincinos, și să vor chinui zioa și noaptea, în veacii veacilor.

11. Și am văzut scaon alb mare și pre Cel ce ședea pre el de a Căruia față au fugit pământul și ceriul și nu s-au aflat loc lor.

12. Și am văzut pre morți, pre cei mici și pre cei mari, stând înaintea lui Dumnezeu, și cărțile s-au deșchis; și altă carte s-au deșchis, carea easte a vieții, și s-au judecat morții, din ceale scrisă în cărți, după faptele lor.

13. Și marea au dat dintru sine pre cei morți și moartea și iadul au dat din sine pre cei morți și s-au judecat fieștecine după faptele lor.

14. Și moartea și iadul s-au trimis în cuptoriul cel de foc. Aceasta easte moartea cea de a doao.

15. Și care nu s-au aflat scris în cartea vieții, s-au trimis în cuptoriul cel de foc.

8. (a) Năsipul.

CAP 21

După ce să va înnoi ceriul și pământul, cetatea cea noao, Ierusalimul, să arată mireasă de la Dumnezeu, gătită Mielului. Și dreptii să măresc și cei necredincioși să aruncă în cuptoriul de foc. Să scrie și să măsură zidul și temeiturile, și porțile cetății aceia, care toate sânt aur și glaje curată, pietri scumpe și mărgăritariuri.

1.* i am văzut ceriu nou și pământ nou, că ceriul cel dintâiu și pământul cel dintâiu au trecut și marea nu mai easte. *Isaiia 65, 17 66, 22 2 Petr. 3, 13

2. Și eu, Ioan, am văzut cetatea cea sfântă, Ierusalimul cel nou de la Dumnezeu, pogorând din ceriu gătită ca o mireasă împodobită bărbatului său.

3. Și am auzit glas mare din ceriu, zicând: „Iată, lăcașul lui Dumnezeu cu oameni, și va lăcui cu ei și ei vor fi noroadele Lui și Însuși Dumnezeu va fi cu ei, Dumnezeu lor.

4.* Și va șterge Dumnezeu toată lacrima de la ochii lor, și moartea nu va fi mai mult, nici plângere, nici strigare, nici dureare nu va fi mai mult, că ceale dintâiu au trecut”. *Isaiia 25, 8 Sus 7, 17

5. Și au zis Cel ce ședea pre scaon:* „Iată, toate le fac noao!” Și au zis cătră mine: *Isaiia 43, 19 2 Cori. 5, 17 „Scrie, că cuvintele aceastea adevărate și credincioasă sânt”.

6. Și mi-au zis mie: „S-au făcut! Eu sânt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. Eu, celui însătoșeat, din fântâna apii vieții voiu da în dar.

7. Cel ce va învinge toate va stăpâni, și Eu voiu fi lui Dumnezeu, și el va fi Mie fiiu.

8. Iară fricoșilor și necredincioșilor și păcătoșilor și spurcaților și ucigătorilor de oameni și curvarilor și fermecătorilor și închinătorilor de idoli, și tuturor mincinoșilor partea lor în cuptoriul cel de arde cu foc și cu piază pucioasă, carea easte moartea cea de a doao”.

9. Și au venit unul din cei șapte îngeri, carii avea șapte fiiale pline de șapte bătai mai de pre urmă, și au grăit cu mine, zicând: „Vino să-ți arăt ție muiarea, mireasa Mielului”.

10. Și m-au luat pre mine, cu duhul, într-un munte mare și înalt, și mi-au arătat mie cetatea cea mare, Ierusalimul cel sfânt, pogorându-să din ceriu, de la Dumnezeu.

11. Și are mărirea lui Dumnezeu și lumina ei aseamenea pietrii ceii foarte scumpe, ca piază iaspisului celui ca cristallul.

12. Și are zid mare și înalt și are doaosprăzece porți și în porți doisprăzece îngeri și nume scrise, care sânt a doaosprăzece săminții a fiilor lui Israil.

13. De cătră răsărit trei porți, de cătră

miazănoapte trei porți, de cătră amiazăzi trei porți, de cătră apus trei porți.

14. Și zidul cetății avea doasprăzece temelii, și într-insele numele a doisprăzece apostoli ai Mielului.

15. Și cel ce vorbea cu mine avea măsură trestie de aur, ca să măsure cetatea și porțile ei și zidul ei.

16. Și cetatea easte cu patru unghiuri, și lungimea ei easte cât și lărgimea. Și au măsurat cu trestia cetatea la doasprăzece stadii de doasprăzece mii lungimea, și lățimea și înălțimea ei întocma sânt.

17. Și au măsurat zâdul ei, de o sută patruzăci și patru de coți, măsura omului, carea easte a îngerului.

18. Și ziduirea păreatelui ei iaspis, și cetatea aur limpede, aseamenea glăjii ceii curate.

19. Și temeuriile zidului cetății, cu toată piiiata scumpă împodobite: temeul cel dintâiu, iaspis, al doilea, safir, al treilea, halchidon, al patrulea, smaragd,

20. Al cincilea, sardonix, al șeasălea, sardie, al șaptelea, hrisolit, al optulea, viril, al noaoalea, topazion, al zeacelea, hrisopras, al unsprăzeacelea, iachit, al doileasprăzeace, ametist.

21. Și doasprăzece porți, doasprăzece mărgăritariuri, și fieștece poartă era dintr-un mărgăritariu, și ulița cetății aur limpede, ca și glajea cea luminoasă.

22. Și besearică nu am văzut în ea, că Domnul Dumnezeu Atotțiitoriul și Mielul easte besearica ei.

Isaiia 60, 19 23. Și cetatea n-are lipsă de soare, nici de lună, ca să lumineaze în ea, că mărirea lui Dumnezeu o luminează pre ea, și lumina ei, Mielul.

24. Și neamurile mântuite întru lumina ei vor umbla, și împărății pământului vor aduce mărirea și cinstea sa într-însa.

Isaiia 60, 11 25. Și porțile ei zioa nu să vor închide, că noapte nu va fi acolo.

26. Și vor aduce mărirea și cinstea neamurilor într-însa.

27. Și tot ce e spurcat nu va întra într-însa și cel ce face spurcăciuni și minciună, fără numai cei scriși în Cartea vieții Mielului.

CAP 22

Lemnul vieții, udat de râul apei ceii vie, în toată luna dă rodul său. Nici blăstăm, nici o noapte nu easte în cetate. Iară îngerul, cel ce arată lui Ioan cum că aceastea curând vor veni, nu lasă pre Ioan să se închine lui și zice cum că dreptii vor întra în cetate. Iară cei necredincioși afară să vor lăpăda. Și mărturiseaște, ca nimene să nu adaogă sau să împuțineaze ceva la prorocia aceasta.

1. i mi-au arătat mie râu limpede al apii vieții, luminos ca cristalul, ieșind din scaonul lui Dumnezeu și al Mielului.

2. În mijlocul uliții ei și a râului, dincoace și dincolo, lemnul vieții, făcând doasprăzece roduri, în fieștecarea lună dându-și rodul său; și frunzăle lemnului spre sănătatea neamurilor.

3. Și tot blăstămul nu va fi acolo. Și scaonul lui Dumnezeu și al Mielului vor fi într-însa, și slugile Lui vor sluji Lui.

4. Și vor vedea fața Lui și numele Lui în frunțile lor.

5.* Și noapte nu va fi acolo și nu au lipsă de făclie și de lumina soarelui, că Domnul Dumnezeu va lumina pre ei. Și vor împărăți în veacii veacilor. *Isaiia 60, 20

6. Și îmi zisă mie: „Aceaste cuvinte sânt credincioasă și adevărate și Domnul Dumnezeu sufletelor prorocilor au trimis pre îngerul Său să areate robilor Săi ceale ce trebuie să fie degrab.

7. Iată, viu degrabă. Fericit e cel ce păzește cuvintele prorociei cărții aceștia!”

8. Și eu, Ioan, văzând și auzind aceastea, și după ce am auzit și am văzut, am căzut înaintea picioarelor îngerului ce-mi arăta mie aceastea, să mă închin.

9. Și mi-au zis: „Vezi, să nu faci! Că dimpreună cu tine și cu frații tăi, prorocii, și cu cei ce țân cuvintele cărții aceștia, slujitoriu sânt. Lui Dumnezeu te închină!”

10. Și mi-au zis: „Să nu pecetluiești cuvintele prorociei cărții aceștia, că vremea aproape easte.

11. Cel ce face strâmbătate mai facă strâmbătate, și cel ce spurcă mai spurce, și cel drept mai facă dreptate, și cel sfânt să se mai sfințască.

12. Iată, viu curând, și plata Mea cu Mine, ca să dau fieștecăruia după cum va fi fapta lui.

13.* Eu sânt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, Cel dintâiu și Cel de pre urmă. *Isaiia 41, 4

14. Fericți ciei ce fac poruncile Lui, ca să fie putearea lor în lemnul vieții, și pre porți să între în cetate. 44, 6 48, 12

15. Iară afară câinii și fermecătorii și curvarii și ucigașii și închinătorii idolilor și tot cel ce iubeaște și face minciună! Sus 1, 8 21, 6

16. Eu, Iisus, am trimis pre îngerul Mieu, ca să mărturisească voao aceastea în besearici. Eu sânt rădăcina și sămânța lui David, steaoa cea strălucitoare de dimineața.

17. Și Duhul și mireasa zic: «Vino!» Și cel ce aude să zică: «Vino!» Și cel însătoșat vie,* și cel ce vrea iaie apa vieții în dar”. *Isaiia 55, 1

18. Că mărturiseșc la tot cel ce aude, cuvintele prorociei cărții aceștia: De va adaoge neștine la aceastea, va pune Dumnezeu preste el toate bătăile ceale scrisă în cartea aceasta.

19. Și de va scoate neștine din cuvîn-

tele prorociei cărții aceștia, va scoate Dumnezeu partea lui din cartea vieții și din cetatea cea sfântă și din ceale scrise în cartea aceasta.

20. Zice Cel ce mărturisește acestea: „Așa, viu curând”. Amin! Așa, vino, Doamne Iisuse!

21. Darul Domnului nostru Iisus Hristos, cu voi cu toți! Amin!

Sfârșitul aceștii dumnezeiești cărți, adecă, a Dumnezeieștii Scripturi ceii Noao; și lui Dumnezeu mărire și laudă, în veacii nesfârșiți.

